

VRAGEN EN KORTE MEDEDELINGEN

Rosse vleermuis (*Nyctalus noctula*) bij Putten. Op 29 maart, één van de eerste echte voorjaarsdagen in 1958, werden, hoewel het nog wel vrij koud was, een drietal vleermuizen waargenomen bij Putten. Het was omstreeks zonsondergang (19.06) en net in de eerste schemering. Er vlogen drie grote vleermuizen boven de rijksweg op ongeveer 15 m hoogte, boomkruinhoogte. Zij cirkelden rond en waren uitstekend te zien omdat net op die dag of kort te voren de bomen langs de rijksweg ter plaatse waren geveld en de omgeving daardoor kaal en open was. De dieren waren daardoor prachtig te zien, vooral één, die een stuk meevloog.

Het postuur van het dier, de korte ronde oortjes, de lange slanke vleugels en de snelle vlucht, gecontroleerd 50 km/uur, maken waarschijnlijk, dat deze en ook de andere Rosse vleermuizen zijn geweest.

Het ene dier vloog in een rechte lijn boven de weg mee van Putten tot aan het huis Bijstein, dat is 1200 m. Toen zwenkte het om en verdween uit het gezicht.

M. F. MÖRZER BRUIJNS.

Putters. Naar aanleiding van de oproep in de maart-aflevering van D.L.N. (p. 72) kan ik mededelen, dat ik in tegenstelling tot vorige jaren deze winter geen Putters in de omgeving van Woerden heb waargenomen. Gewoonlijk tref ik ze in de elzestruiken aan.

E. E. VAN DER VOO.

Alpensalamander. Zoals in „In Sloot en Plas“ (7e druk, 1946, blz. 74) wordt verzocht, deel ik hierbij mede, dat ik in Noord-Scharwoude bij de Nieuwe weg op 2 mei een Alpensalamander (*Triton alpestris*) heb gevangen.

DICK QUAX.

Eerste Nachtegaal. Dit jaar kwam de lente bar laat. Pas eind april, maar dat kan aan mij liggen, hoorde ik de eerste Nachtegaal. Verleden voorjaar noteerde een hovenier het eerste nachtegaal-geluid op 15 maart in Bloemendaal.

MR. J. H. VAN WIJK.

Avonturen rondom de voedertafel. De gehele herfst en winter hebben we voor en achter ons huis in Bennebroek trekvogeldriften gestremd. Uiteraard kwamen en komen op onze maaltijden de gewone gasten af: Mussen, Koolmezen, Pimpelmezen, Spreeuwen, lijsters. Iets minder veelvuldig: zwartkopmezen, Roodborst, Winterkoning, Heggemus.

Sinds maanden is ook een Boomklever-echtpaar van de partij. Bliksemsnel vliegt hij of zij binnen, bliksemsnel zijn ze weer weg. Een variant op dit flitsen zag ik onlangs: ik had wat broodkruimels niet in het vogelhuis maar op de grond gegooit. De Boomklever schoot er naar toe, pakte een stukje brood, ging ondersteboven halfweg de rietmat hangen en at het daar netjes uit zijn poot op. Dat deed hij zo een keer of tien.

Speciale gasten voor rustige zondagmorgens zijn bij ons een Groene specht, zelden een Grote bonte specht, een paar maal een Sperwer. Tot midden december hadden we een heel aparte gast: een Eekhoorn, die niets liet liggen.

MR. J. H. VAN WIJK.

Bedreigde duinrand. Nabij het kruispunt Bekslaan—Vogelenzangseweg bij Vogelenzang bevond zich altijd een fraaie groeiplaats van Bosanemonen. Eerst groeven de Duitsers er een loopgraaf doorheen; daarna werd de loopgraaf wandelweg; nu is er een villa gebouwd op de mooiste plek. Weg natuur.

Het Vogelenzangse bos was in zijn zuidelijke delen altijd rijk aan Wilde hyacinten. Door aanleg van wegen en kanalen en het weghalen van duinzand zijn verschillende delen al verdwenen. Elk jaar verdwijnt er weer een stuk.

MR. J. H. VAN WIJK.

Rectificatie. Van het artikel „De Loopkevers van Meijndel, II. Activiteitsperioden in 1953“, waarvan het slot in deze aflevering is opgenomen, werd het eerste deel, verschenen in de vorige aflevering, aangeduid als no. 13 van de Mededelingen van het Meijndel-Comité, Nieuwe serie. Dit moet zijn no. 14.

P. J. DEN BOER.

